

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0291

Pētniecība un inovācija jūras nozaru ekonomikā darbvietu un izaugsmes radīšanai

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par pētniecības un inovācijas potenciāla izmantošanu jūras nozaru ekonomikā, lai radītu darbvietas un izaugsmi (2014/2240(INI))

(2017/C 316/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 8. maija paziņojumu “Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā” (COM(2014)0254),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/89/ES, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas savienība”” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. oktobra paziņojumu “Integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika” (COM(2007)0575),
- ņemot vērā 2012. gada 8. oktobra Limasolas deklarāciju par Jūras un jūrlietu programmu izaugsmei un nodarbinātībai,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 13. septembra paziņojumu “Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas” (COM(2012)0494),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. maija paziņojumu “Atlantijas reģiona jūrlietu stratēģijas rīcības plāns. Nodrošinot pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi” (COM(2013)0279),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. augusta Zaļo grāmatu “Zināšanas par jūru 2020 — no jūras dibena kartēšanas līdz prognozēm par turpmākajām norisēm okeānā” (COM(2012)0473),
- ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par jūras nozaru izaugsmi — ilgtspējīgas izaugsmes veicināšana ES jūrniecības, jūras transporta un tūrisma nozarē ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par zināšanām par jūru 2020. gada perspektīvā — jūras gultnes kartografēšana ilgtspējīgas zivsaimniecības sekmēšanai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 27. februāra rezolūciju par īpašiem kopējās zivsaimniecības politikas pasākumiem sieviešu lomas palielināšanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1291/2013, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu “Apvārsnis 2020” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0300.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0438.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0178.

⁽⁶⁾ OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1292/2013, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 294/2008 par Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta izveidi⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Lēmumu Nr. 1312/2013/ES par Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (EIT) stratēģisko inovāciju programmu: EIT ieguldījums inovācijas veicināšanā Eiropā⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 15. oktobra atzinumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā"⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 3. decembra atzinumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā"⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 20. februāra paziņojumu "Eiropas stratēģija lielākai izaugsmei un darbvietām piekrastes un jūras tūrisma nozarē" (COM(2014)0086),
 - ņemot vērā Konkurences padomes 2014. gada 4. decembra secinājumus "Tūrisma veicināšana, uzsverot Eiropas kultūras, dabas un jūrniecības mantojumu",
 - ņemot vērā nobeiguma deklarāciju, ko pieņēma ANO konferencē par ilgtspējīgas attīstības jautājumiem ("Rio+20" konference), kas notika 2012. gada 20.–22. jūnijā Riodežaneiro, Brazīlijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A8-0214/2015),
- A. tā kā jūras nozaru ekonomikas jēdziens ietver plašu ar jūrām un okeāniem saistītu ekonomikas nozaru spektru, kurā ietilpst tradicionālās jeb ierastās un jaunās nozares, tostarp zvejniecība, akvakultūra, (jūras) kuģošanas un iekšzemes ūdensceļu transports, ostas un loģistika, tūrisms, izprieču burāšana un kruīzi, kuģu būve un remonts, jūrniecības un jūras piekrastes aizsardzības būvdarbi, minerālresursu izpēte un ieguve atkrastē, vēja un jūras enerģijas ieguve atkrastē un biotehnoloģijas;
- B. tā kā jūras nozaru ekonomikas attīstībā galvenā uzmanība būtu jāvelta ilgtspējīgai saimnieciskajai darbībai, kas apmierina pašreizējo un nākamo paaudžu vajadzības un veicina sabiedrības labklājību;
- C. tā kā jūras nozaru ekonomikā netiek pienācīgi izmantotas zinātnes atziņas, kas ir pētniecības un inovācijas pamats, un tā kā ar jūras nozaru ekonomiku saistītās zinātnes un tehnoloģijas jomas ir ļoti atšķirīgas;
- D. tā kā jūras dabas vides aizsardzība un saglabāšana ir pamats tam, lai saglabātu, atbalstītu un attīstītu jūras nozaru ekonomiku, un turklāt dzīvotspējīgas jūras ekosistēmas ir priekšnosacījums jūru un okeānu resursu izmantošanai; tā kā inovācijai un ilgtspējībai vajadzētu būt jūras nozaru ekonomikas pamata balstiem, kas sekmētu izaugsmi un nodarbinātību;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 174. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 892. lpp.

⁽³⁾ OV C 12, 15.1.2015., 93. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 19, 21.1.2015., 24. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- E. tā kā ļoti trūkst datu, informācijas un zināšanu par jūrām un okeāniem, to resursiem un bioloģisko daudzveidību un veidiem, kā tie mijiedarbojas ar cilvēka darbībām un kāda ir šo darbību — gan pašreizējo, gan izstrādājamo — ietekme uz vidi un kumulatīvās sekas, un tā kā, trūkstot zināšanām šajos jautājumos, ir ļoti sarežģīti attiecīgos resursus ilgtspējīgi izmantot, kā arī tiek apgrūtināta inovācija un ierobežotas iespējas pilnībā izmantot jūru un okeānu potenciālu, ņemot vērā iedzīvotāju skaita straujo pieaugumu pasaulē, kas turpmāk izraisīs jūru un okeānu resursu aizvien lielāku patēriņu pārtikas, telpas, enerģētikas un minerālu ieguves vajadzībām, un tādējādi ir vajadzīga sistemātiskāka pieeja šo resursu ilgtspējīgai izmantošanai;
- F. tā kā jūras ekosistēmas ir trauslas bioloģiskās daudzveidības zonas, kas ir jutīgas pret cilvēka darbību, un aizvien svarīgāk ir apkopot precīzu informāciju par biotopu atrašanās vietām un daudzveidību un apmainīties ar šo informāciju, lai veicinātu augsta riska zonu pareizu apsaimniekošanu, attīstību un aizsardzību;
- G. tā kā zinātniskas informācijas trūkums, ko augstskolas, uzņēmumi un pētniecības institūti cenšas novērst, izmantojot visprogresīvākās pētniecības metodes, nav vienīgais šķērslis jūras nozaru ekonomikas sekmīgai inovācijai, ko būtiski kavē arī ierobežotais finansējums gan no publiskajiem, gan privātajiem līdzekļiem;
- H. tā kā iespējas izmantot jūras resursus, lai attīstītu ilgtspējīgus atjaunojamus energoresursus, varētu būtiski uzlabot ES enerģētiskās drošības stratēģiju, mazinot dalībvalstu atkarību no energoresursiem, kurus importē no ārpusvienības valstīm;
- I. tā kā jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīga attīstība varētu būtiski veicināt izaugsmi un ekonomisko attīstību, kā arī jaunu darbvieta radīšanu, jo īpaši piekrastes reģionos, tālākos reģionos un salu valstīs, vienlaikus ņemot vērā katra ģeogrāfiskā apgabala īpašās un atšķirīgās vajadzības un īpatnības;
- J. tā kā lielāki ieguldījumi ar jūrām un okeāniem saistītā pētniecībā un inovācijā varētu būt noderīgs mehānisms, ar ko sekmēt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu, pievēršoties asimetrijas problēmai un aizvien lielākajām atšķirībām starp dalībvalstīm un nostiprinot ES globālo ietekmi jūrniecības politikas un jūras nozaru ekonomikas jomā (piemēram, eksportējot vides tehnoloģijas), kā arī ņemot vērā, cik svarīga nozīme inovācijas un nodarbinātības jomā ir mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un ģimenes uzņēmumiem;
- K. tā kā jūras nozaru ekonomikas darbības ir jāņem vērā atšķirīgais attiecīgās kompetences līmenis, proti, starptautiskais, Eiropas un dalībvalstu līmenis; tā kā jūras nozaru ekonomikas prioritātes dažādām dalībvalstīm var atšķirties atkarībā no tradicionālo jeb ierasto nozaru attīstības vēstures, no vienas puses, un no pašreizējiem resursiem un jauno nozaru attīstības potenciāla katrā dalībvalstī, no otras puses;
- L. tā kā, lai izmantotu inovācijas sniegtās priekšrocības jūras nozaru ekonomikā, ir vajadzīgs kvalificēts, izglītots un pienācīgi apmācīts darbspēks; tā kā ir jānovērš pašreizējais kvalifikācijas trūkums;
- M. tā kā jūras nozaru ekonomikas potenciāla izmantošana nedrīkst būt iegansts tam, lai jūrās un okeānos pielietotu neilgtspējīgus resursu ieguves veidus un izaugsmes modeļus, kuru neilgtspējība jau ir praksē pierādīta, un tā kā jūru un okeānu resursi ir jāizmanto, stingri ievērojot vajadzību nodrošināt šo resursu labu pārvaldību un saglabāšanu, neizjaucot jūras ekosistēmu līdzsvaru un atjaunojot iepriekšējā līmenī to, kas jau ir izjaukts, piemēram, izmantojot inovatīvas metodes, lai risinātu jūras piesārņojuma problēmu, jo īpaši saistībā ar aizvien pieaugošo plastmasas atkritumu daudzumu, plastmasas aglomerātiem un pašsadalošām plastmasas mikrodaļiņām, un nepieļaujot, ka atkritumu pārstrādē tiek noplicināti resursi;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- N. tā kā daudzu piekrastes un jūras vides apsaimniekošanas instrumentu pamatā ir jūras gultnes kartēšana, tostarp plānošanas uzraudzības apsekojumi, nosakot jomas, kuras var atbalstīt kādu konkrētu nozīmīgu biotopu, vai sniegtot informāciju, kas palīdz atkrastes projektu noteikšanā un plānošanā, piemēram, molu un piestātņu veidošana, krasta aizsargbūvju darbi, atkrastes vēja parki un zemes meliorācija ekoloģiski ilgtspējīgā veidā;
- O. tā kā saskaņā ar Lisabonas līguma 190. pantu un "Rio+20" deklarāciju visu to darbību pārvaldības pamatā, kuras ietekmē jūras vidi, vajadzētu būt piesardzības principam un uz ekosistēmu balstītai pieejai;
- P. tā kā ES ir izstrādājusi un ierosinājusi programmu un pamatnostādņu kopumu, kuri veido satvaru ar jūras nozaru ekonomiku saistītiem pasākumiem un inovācijai; tā kā šāds satvars būtu jāizvērtē pēc tā, kādus praktiskus rezultātus tas sniedz, lai varētu atbalstīt dalībvalstu un reģionālo un vietējo pārvaldes iestāžu centienus attīstīt jūras nozaru ekonomiku;
- Q. tā kā jaunas un ilgtspējīgas jūras nozaru ekonomikas atbalstīšana un attīstība ir jāiekļauj arī ES attīstības politikā, ārpolitikā un Savienībā Vidusjūrai un, cenšoties izveidot ilgtspējīgu jūras nozaru ekonomiku, par partnerēm ir jāuzskata Āfrikas valstis pie Vidusjūras, Austrumāfrikas salu valstis Indijas okeānā un ĀKK ekonomisko partnerattiecību nolīguma (EPN) salu valstis;
- R. tā kā piekrastes un salu kopienu pašvaldības un reģionālās pārvaldes iestādes ir neatsveramas ieinteresētās puses diskusijās par jūras nozaru ekonomikas potenciālu un tā realizēšanas veidu;
- S. tā kā piekrastes teritorijām piemīt īpatnības, kas tās nošķir no pārējās pasaules un nosaka to attīstības iespējas vidējā termiņā un ilgtermiņā;
- T. tā kā Eiropas okeāni un jūras ir ļoti atšķirīgi, aptverot Atlantijas okeāna plašumus pie Īrijas līdz Melnās jūras dziļēm pie Rumānijas un Arktikas aukstās jūras līdz pat Vidusjūras siltajiem ūdeņiem;
- U. tā kā tūrisma nozare nodrošina 5 % no ES IKP, 12 miljonus darbvietau un tajā darbojas 2,2 miljoni uzņēmumu; tā kā kultūras tūrisms veido gandrīz 40 % no visas Eiropas tūrisma nozares; tā kā jūras un piekrastes tūrisms veido trešo daļu no visām tūrisma darbībām Eiropā, nodarbinot 3,2 miljonus darba ņēmēju;
- V. tā kā tiek lēsts, ka jūrniecības nozare kopumā pašlaik nodrošina 3–5 % no ES IKP, nozarē ir nodarbināti aptuveni 5,6 miljoni cilvēku un tās piensums Eiropas ekonomikā ir EUR 495 miljardi;
- W. tā kā mūsdienās tiek uzskatīts, ka jūrā ir krietni vairāk molekulāro vienību nekā uz sauszemes un tā kā tas paver vēl nebijušas iespējas pētniecībai veselības aprūpes, skaistumkopšanas un biotehnoloģiju jomā;
- X. tā kā integrēta jūrlietu politika ir svarīgs instruments, kas līdzsvaro jūras nozaru ekonomikas saimnieciskās darbības, vēl jo vairāk tādēļ, ka problēmām, kas pašlaik aktuālas Eiropas jūrām, ir vajadzīgs integrēts risinājums;
- Y. tā kā iepriekš, īstenojot kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), zivsaimniecības attīstības grupas apliecināja, ka to darbība ir ļoti noderīga, lai radītu darbvietaus un labklājību un veicinātu sociālo un teritoriālo kohēziju, jo tās pašas lēma par savu attīstību un to aktīvi īstenoja,

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

1. atzīmē Komisijas paziņojumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā"; norāda, ka šā paziņojuma darbības joma ir ierobežota un neattiecas uz visiem sektoriem, kas veido jūras nozaru ekonomiku; aicina Komisiju izmantot integrētāku un aptverošāku pieeju uzdevumiem, kas ietver inovāciju un darbvietu radīšanu tik dažādajās nozarēs, kas savstarpēji mijiedarbojas;
2. uzskata, ka jūras nozaru ekonomika ir jādefinē ar konkrētiem un visaptverošiem jēdzieniem, kas ietver visas nozaru un starpnozaru darbības, kuras saistītas ar okeāniem, jūrām, piekrastes ekosistēmām, piegulošām iekšzemes un krasta zonām, ietverot arī tiešā un netiešā atbalsta veidus; vērš uzmanību uz inovācijas ārkārtīgi lielo nozīmi visās šajās gan tradicionālajās, gan jaunajās darbībās;
3. uzskata, ka ir jāatbalsta jūras nozaru ekonomikas stratēģiskā plānošana, tiešās finansēšanas metodes, prioritāro mērķu īstenošana un rīcības plāns, ar ko sekmēt šīs nozares attīstību laikposmā līdz 2020. gadam, ietverot konkrētus plānus par sadarbības mehānismiem un ieguldījumiem infrastruktūrā;
4. mudina dalībvalstis veikt analīzi un kvantitatīvi noteikt pašreizējo jūras nozaru ekonomikas darbību apmēru un prasa izstrādāt stratēģiju, kura apvienotu visas ar jūrniecības nozarēm saistītās iniciatīvas; aicina Komisiju izpētīt, cik no daudzajiem projektiem, kuriem tā piešķirusi finansējumu, ir bijuši atbilstīgi jūras nozaru ekonomikai, un sākt visaptverošu izpēti par jūras nozaru ekonomikas nozīmi un ietekmi;
5. uzsver, ka jūrām un okeāniem jau šobrīd ir jāiztur ievērojama antropogēnā slodze un tie cieš no radītajām sekām (piesārņojums, vides un klimata pārmaiņas, resursu pārtēriņš, pārzveja u. c.), tomēr jūrās un okeānos joprojām ir būtiskas ekosistēmu rezerves, kuras nav pieejamas un līdz ar to nav skartas; tādēļ uzskata, ka jūras nozaru ekonomikā ir jāapsver tādas darbības kā jūru un okeānu ekosistēmu, bioloģiskās daudzveidības, noturības un produktivitātes aizsardzība, atjaunošana un saglabāšana, ietverot ar jūras bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas darbību saistītos pakalpojumus; uzskata, ka jūras nozaru ekonomikas pamatā ir jābūt piesardzības principam un uz ekosistēmu orientētai pieejai;
6. uzsver jauno tehnoloģiju būtisko nozīmi jūras ekosistēmu degradācijas novēršanā un uzsver saiknes starp jūras nozaru ekonomiku un zaļo ekonomiku, jo īpaši attiecībā uz inovatīvām metodēm jūru attīrīšanai, ietverot videi kaitīgas plastmasas otrreizējo pārstrādi rentablā veidā;
7. norāda, ka, labāk pārzinot jūras un okeānus, tostarp jūras gultni un jūras floru un faunu, un veicot ietekmes uz vidi novērtējumus, varēs ilgtspējīgi izmantot jūras resursus, uzlabojot zinātnisko pamatojumu, uz kura balstās dažādās ES jūras politikas nostādnes;
8. aicina Komisiju, cieši koordinējot darbības ar dalībvalstīm (pēc tam, kad pabeigta iepriekš minētā zinātniskā analīze un uzskaitē), izvērtēt jūras nozaru ekonomikas finansēšanas vajadzības (nozaru, reģionālā, valsts un Eiropas līmenī), lai realizētu jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgas izaugsmes, attīstības un darbvietu radīšanas potenciālu, īpašu uzmanību pievēršot reģioniem, kuri lielā mērā ir atkarīgi no zvejas, un sevišķi ņemot vērā jaundibinātos uzņēmumus, MVU un ģimenes uzņēmumus;
9. uzsver — lai panāktu jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgu attīstību, ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi zināšanās un pētniecībā; pauž nožēlu par īstermiņa un ilgtermiņa ietekmi, ko publisko ieguldījumu samazināšana pētniecībai un izstrādei atstāj uz nacionālajām pētniecības programmām; uzskata — lai uzlabotu izpratni par jūras vidi un tās ekonomisko potenciālu, ES un dalībvalstīm ir jāparedz stabils finansējums saskaņā ar noteikumiem, kas nodrošina tā nepārtrauktību un prognozējamību ilgtermiņā, vienlaikus neapdraudot finansējumu pašreizējo un iesākto programmu īstenošanai;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

10. aicina Komisiju veicināt atjauninātas un regulāras zinātniskas informācijas vākšanu par jūras sugu stāvokli ES ūdeņos un ārpus tiem, sadarbojoties ar citām starptautiskām organizācijām; atgādina par jūras un ar jūrniecību saistītās pētniecības daudzdisciplināro raksturu un uzsver, cik būtiski ir atbalstīt starpnozaru zinātnisko pieeju, kas ietver dažādas jūras un ar jūrniecību saistītās pētniecības nozares un disciplīnas;
11. mudina noteikt konkrētus mērķus un termiņus, lai gan ar jūras dzīlēm, gan vertikālajiem ūdens slāņiem un dzīvājiem resursiem saistītos datus padarītu pārredzamākus, pieejamākus un pilnībā savietojamus, kā arī saskaņotus; prasa sabiedrībai sniegt informāciju par jūrām un okeāniem, lai veicinātu inovāciju, vienlaikus nodrošinot, ka līdzekļi netiek tērēti nelietderīgi un projekti nedublējas; uzskata, ka ieguldījumi datu ieguves projektos arī sekmēs produktivitāti un uzlabos inovāciju;
12. prasa, lai publiskā sektora finansētas pētniecības rezultāti būtu sabiedriskais īpašums, ko izmantotu nekomerciāliem mērķiem (aizsargājot to datu konfidencialitāti, kas ir stratēģiski nozīmīgi dalībvalstīm), un lai šis princips būtu saistošs ES pētniecības programmu partneriem; prasa nodrošināt atklātu piekļuvi informācijai, kas attiecas uz minētās pētniecības rezultātiem; prasa izveidot ES iniciatīvu, ar ko jūrniecības nozares privātos uzņēmumus mudinātu dalīties ar ekonomiski nekonfidenciāliem datiem pētniecības vajadzībām, un mudina Komisiju pēc iespējas drīz izveidot pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" pētniecības informācijas platformu;
13. prasa Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkla (*EMODnet*) projekta sadaļā par cilvēka darbību ietekmi ietvert skaidru apsekojumu par datiem, kas attiecas uz kumulatīvo ietekmi, jūras piesārņojumu, trokšņa piesārņojumu jūras vidē un šķīstošām vielām, kuras izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus;
14. noraida Komisijas ierosināto budžeta samazināšanu pētniecības pamatprogrammai "Apvārsnis 2020";
15. mudina Komisiju periodiski izvērtēt pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" īstenošanu ar jūras nozaru ekonomiku saistītās jomās un darīt pieejamus šīs izvērtēšanas rezultātus; atbalsta īpašas partnerības izveidi jūrniecības nozarē saskaņā ar pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" un prasa to iekļaut pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" darba programmā 2016.–2017. gadam; uzskata, ka ir jādara vairāk, lai, izstrādājot jaunus produktus un procesus, sekmējot izaugsmi un nodarbinātību, uzlabotu saikni starp pētniecību un nozari;
16. vērš uzmanību uz to, ka dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm ir lielākā ietekme jūras nozaru ekonomikas attīstīšanā, un mudina Komisiju atbalstīt un veicināt visas dalībvalstu un reģionālo iestāžu sadarbības formas (pievērsoties pašreizējām nepilnībām šajā jomā), piemēram, kopīgas plānošanas iniciatīvas, vienlaikus iesaistot arī jūrniecības kopas, zivsaimniecības nozari un vietējās kopienas; uzsver makroreģionālo stratēģiju nozīmi, ar kurām var risināt kopīgus uzdevumus un izmantot kopīgās jaunās iespējas (piemēram, ES stratēģija Adrijas un Jonijas jūras reģionam), un aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk balstīties uz sekmīgiem reģionālās pētniecības projektiem (piemēram, *BONUS*);
17. prasa sadarboties un veidot partnerības starp dalībvalstīm, lai mērķorientēti un efektīvāk izmantotu no ES un dalībvalstu instrumentiem pieejamo finansējumu; uzsver, ka, veicot prioritāros uzdevumus, ir jāņem vērā finansējuma tiešais ieguldījums un devums jūras nozaru ekonomikā;
18. uzsver, ka dalībvalstis ir ieinteresētas paplašināt sadarbību ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, un aicina dalībvalstis sadarbību jūras nozaru ekonomikas jomā uzskatīt par vēl vienu sadarbības elementu; mudina atbalstīt sadarbību ar ārpussavienības valstīm (piemēram, Savienību Vidusjūrai, Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizāciju) un aicina Komisiju ES attīstības politikā kā vienu no mērķiem iekļaut atbalstu ilgtspējīgai jūras nozaru ekonomikai;
19. aicina Komisiju ieviest labvēlīgus reglamentējošos un juridiskos nosacījumus ieguldījumiem atjaunojamos energoresursos jūras nozaru ekonomikā un izveidot skaidru un stabilu pētniecības, uzņēmējdarbības un pārvaldības atbalsta satvaru, ar ko varēs palielināt ieguldījumus inovatīvos projektos nolūkā attīstīt atjaunojamos energoresursus;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

20. uzsver, ka Eiropas okeāni un jūras ir ļoti atšķirīgi un līdz ar to ir būtiski, lai Komisija nepieņemtu universālu pieeju; vērš uzmanību uz to, ka ir jāveicina integrēta pieeja dažādiem jūras nozaru ekonomikas sektoriem, pamatojoties uz kopīgiem principiem, tādiem kā ilgtspējība, un atzīstot un ievērojot dažādu reģionu īpatnības un vajadzības un dažādu dalībvalstu prioritātes, kā arī atbalstot dalībvalstis šo prioritāšu noteikšanā;

21. aicina Komisiju un tās aģentūras atbalstīt dalībvalstis jūras nozaru ekonomikas attīstības nacionālo un reģionālo stratēģiju sagatavošanā un īstenošanā;

22. vērš uzmanību uz leļupslīdi un acīmredzamo situācijas pasliktināšanos dažos no tradicionālākajiem jūras nozaru ekonomikas sektoriem (tādiem kā zivsaimniecība, kā arī kuģubūve un remonts), jo īpaši reģionos, kuros tie bija autentiskas pamatdarbības, kas stimulēja ekonomisko aktivitāti gan augšupējās, gan lejupējās jomās, radot darbvietas un veicinot attīstību; uzskata, ka nevienā ES jūras nozaru ekonomikas stratēģijā nedrīkst aizmirst šīs nozares un reģionus un ir jāuzsver inovācijas potenciāls un jāizmanto Eiropas zinātība (piemēram, kuģu modernizēšanā) nolūkā apturēt minēto leļupslīdi;

23. uzsver ar jūru un jūras vidi saistītās izpētes nozīmi un nepieciešamību palielināt pētnieku, dalībvalstu un reģionu sadarbību šajās jomās, lai pārvarētu atšķirības starp dalībvalstīm un dažām teritorijām raksturīgo ģeogrāfisko koncentrāciju, kā arī palielinātu piekrastes apgabalu konkurētspēju un vietējā mērogā radītu kvalitatīvas un ilgtspējīgas darbvietas;

24. uzskata, ka kvalificētu speciālistu, tostarp pētnieku, inženieru, tehnisko darbinieku un strādnieku, trūkums dažādās pētniecības un darbības jomās ir liels šķērslis, kas var kavēt pilnībā izmantot jūras nozaru ekonomikas potenciālu; uzsver, ka šis speciālistu trūkums ir cieši saistīts ar dalībvalstu mazo ieinteresētību un zemajiem ieguldījumiem zinātnes un izglītības jomā, kā arī daudzu tagadējo speciālistu nepietiekamo novērtējumu, jo īpaši dalībvalstīs, kas visvairāk cietušas no ekonomiskās krīzes, un tādēļ prasa šīs tendences nekavējoties mainīt; mudina dalībvalstis un reģionālās iestādes ieguldīt vērienīgā jūras nozaru ekonomikas sociālajā dimensijā un jūrniecības izglītībā, lai veicinātu jauniešu apmācību un piekļuvi jūrniecības profesijām; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt gan augstāko izglītību, gan profesionālās apmācības un mūžizglītības programmas, iekļaujot tajās jūras nozaru ekonomikas perspektīvu;

25. mudina dalībvalstis, reģionālās iestādes, izglītības iestādes un nozares pārstāvjus koordinēt, veidot sinerģijas un apzināt transversālus pētniecības jautājumus jūras nozaru ekonomikā, lai veicinātu jauniešu apmācību un piekļuvi profesijām, kas saistītas ar jūras nozaru ekonomikas izaugsmi;

26. uzskata, ka jūras nozaru ekonomikas pareizai attīstībai nepieciešama ar to saistīto profesiju statusa paaugstināšana un tiesiskajām normām atbilstošas kvalitatīvas nodarbinātības izveidošana, ietverot jūrniecībā nodarbināto tiesības uz veselības aizsardzību un drošību, kā arī ir jāsauglabā nozares pievilcība; turklāt, ņemot vērā, ka jūras nozaru ekonomiku tradicionāli ir pārstāvējuši un joprojām lielākoties pārstāv vīrieši, tagad ES būtu īstais laiks atzīt, ka šajā ekonomikas nišā ir jāiesaista sievietes; mudina Komisiju un dalībvalstis visos jūras nozaru ekonomikas attīstības posmos iekļaut dzimumu līdztiesības aspektu un stimulēt un stiprināt sieviešu īstenu līdzdalību;

27. mudina Komisiju veicināt darba ņēmēju tiesības un nodrošināt drošus darba apstākļus visos tagadējos un jaunajos jūras nozaru ekonomikas sektoros;

28. aicina Komisiju apkopot un analizēt datus par profesionālo izaugsmi jūrniecības nozarē visos līmeņos (no tieslietām līdz inženierijai un vides pārvaldībai, no niršanas instruktoriem līdz jūrniekiem un kuģu mehāniķiem) un izmantot šos datus dažādu līmeņu darba iespēju izpētē — tradicionālo, jauno un to, kas tikko izveidoti, taču var nostiprināties;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

29. aicina Komisiju uzskaitīt jūras nozaru ekonomikas saimniecisko darbību finansēšanai atvēlētos līdzekļus un tos apkopot vienotā platformā, kas būtu pieejama iedzīvotājiem; turklāt aicina Komisiju inovācijai un jūras nozaru ekonomikas izaugsmei atvēlētos līdzekļus piešķirt fundamentāliem pētījumiem, pētniecībai un izstrādei, apmācībai, darbvietu radīšanai, uzņēmumu veidošanai, MVU, sociālajiem uzņēmumiem, kooperatīviem, izglītībai un mācekļībai, nabadzības mazināšanai piekrastē, biotehnoloģiju attīstībai, transporta savienojumiem, enerģotiklu starpsavienojumiem, kuģu būvei un remontam, platjoslas infrastruktūras pieejamībai piekrastē, vides aizsardzībai, kā arī inovatīvu produktu, pakalpojumu un procesu laišanai tirgū;

30. uzskata, ka, veicot ieguldījumus jūras nozaru ekonomikā, priekšroka cita starpā ir jādod ekoinovācijai, kas nav balstīta uz izsmeļamiem resursiem, resursu efektīvai izmantošanai, aprites ekonomikai, dabas saglabāšanai, jūras un piekrastes aizsardzībai, klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem un resursu ilgtspējīgai izmantošanai (tādā apmērā, kas ilgtermiņā nepārsniedz resursu dabiskās atjaunošanās līmeni); mudina Komisiju šos principus iekļaut pašreizējās un jaunajās atbalsta programmās;

31. prasa ieviest atbilstīgu finanšu shēmu, ar kuru stimulēt inovāciju, jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgu attīstību un darbvietu radīšanu un kurā būtu iekļauti, saskaņoti un padarīti vieglāk pieejami pašreizējie finanšu instrumenti — struktūrālie un investīciju fondi (Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF), Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF), Eiropas Sociālais fonds (ESF), Kohēzijas fonds), pētniecības pamatprogramma, uz jūras nozaru ekonomiku orientētas zināšanu un inovāciju kopienas (ZIK) iespējama izveide nākotnē, Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF) u. c.; norāda, ka ir labāk jāpielāgo dažādie instrumenti konkrētu ieinteresēto personu — valsts iestāžu, pašvaldību, uzņēmumu, jo īpaši MVU, nevalstisko organizāciju utt. — vajadzībām, kā arī plaši jāinformē par pieejamajām iespējām;

32. pauž dziļu nožēlu par to, ka dažās dalībvalstīs ir ieilgusi ar EJZF saistītā plānošana;

33. uzskata, ka publiskajiem ieguldījumiem, jo īpaši dažās dalībvalstīs, ir izšķirīga nozīme jūras nozaru ekonomikas attīstības veicināšanā un tās potenciāla pilnīgā izmantošanā, vienlaikus neaizmirstot privāto ieguldījumu nozīmi; uzsver, ka, ieguldot jūras nozaru ekonomikā, ir nepieciešams projektu kopums no infrastruktūras projektiem līdz pat dažādiem mazapjoma ieguldījumiem MVU, kuriem ir vajadzīga papildu palīdzība, lai piekļūtu finansējumam;

34. uzsver, ka piekrastes sektora nozares, kuras atbalsta jūras nozaru atkrastes sektora ekonomiku, ir būtisks savienošais elements, kas nodrošina inovāciju jūrniecībā, un aicina Komisiju sniegt lielāku atbalstu šīm piekrastes sektora nozarēm;

35. mudina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus veicināt lietpratīgas specializācijas stratēģijas ar mērķi nodrošināt ar daudzajām un dažādajām jūras nozaru ekonomikas darbībām saistīto vērtības ķēžu radīšanu un izmantošanu; uzskata, ka kopu vai hiperkopu izveidē aktīvi ir jāpiedalās dalībvalstīm, veicinot sinerģiju nozarē un starp tās sektoriem; uzskata, ka jūras pētniecības un tehnoloģiju attīstības stratēģijas sākotnēji varētu būt izmēģinājuma projekti, kurus pēc tam izmantotu kā paraugprakses piemērus plašākā jūras nozaru ekonomikas tvērumā;

36. uzskata, ka stratēģiju, plānu un programmu, kā arī īpašu valsts tiesību aktu īstenošana var nodrošināt jūras nozaru ekonomikas attīstībai labvēlīgāku politisko un institucionālo satvaru dažādās dalībvalstīs; uzsver, ka šīm stratēģijām, plāniem un programmām, kā arī īpašiem valsts tiesību aktiem ir jāsekmē cilvēka darbību un jūras un piekrastes vides harmoniska un ilgtspējīga mijiedarbība; uzsver, cik nozīmīga jūrniecības darbību ilgtspējīgā un saskaņotā attīstībā ir jūras telpiskā plānošana, objektīvi ņemot vērā visu skarto nozaru intereses, kā arī jūras un sauszemes mijiedarbību un integrēto piekrastes zonas pārvaldību; atgādina par Jūras telpiskās plānošanas direktīvu, Jūras stratēģijas pamatdirektīvu un integrēto jūrlietu politiku ES un jūras baseinu līmenī;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

37. vērs uzmanību uz to, cik svarīgi ir valsts uzņēmumi vai uzņēmumi, kuros kontrolpakete pieder valstij, tādās jomās kā jūras tirdzniecība, ostu apsaimniekošana, kuģniecība, kā arī jūras un krasta aizsargbūvju darbi; negatīvi vērtē tendenci dot priekšroku tikai privātajam sektoram un uzskata, ka publiskā sektora stiprināšana un modernizācija var būtiski veicināt jūras nozaru ekonomikas attīstību;

38. uzskata — lai jūras nozaru ekonomika attīstītos ilgtspējīgi, ir vajadzīga labāka centienu un kompetenču integrācija un koordinācija ES līmenī, veicot izlīdzinošas un saskaņotas darbības; prasa apvienot pašreizējās attiecīgās aģentūras un decentralizētās pilnvaras, kas jau ir tagadējām jūrlietās kompetentajām aģentūrām, lai tādējādi nostiprinātu koordināciju, sadarbību un atbalstu dalībvalstīm jūras nozaru ekonomikas potenciāla palielināšanā un pilnīgā izmantošanā;

39. uzskata, ka piekrastes un salu kopienas pilnībā ir jāiesaista ikvienā jūras nozaru ekonomikas attīstības posmā, jo tas ir *sine qua non*, lai varētu realizēt šo kopienu inovācijas, nodarbinātības, labklājības un ilgtspējīgas attīstības potenciālu; atzīst šo potenciālu un to, ka ir jārod inovatīvi risinājumi attiecībā uz peldošo pilsētu ekspansiju;

40. atzīst piekrastes un salu kopienu dažādību un īpatnības un prasa pieņemt izņēmuma pasākumus, ar kuriem efektīvi veicināt jūras nozaru ekonomikas attīstību minētajos reģionos, mazinot šķēršļus ieguldījumiem un radot labvēlīgus nosacījumus izaugsmei;

Nozarē balstītas pieejas

41. prasa palielināt atbalstu zvejniecības nozares un zivsaimniecības produktu pārstrādes modernizācijai un ilgtspējīgai attīstībai, lai radītu lielāku pievienoto vērtību, vairāk uzmanības pievēršot mazapjoma zvejai un cenšoties palielināt zvejas rīku selektivitāti, zvejas nozarē samazināt enerģijas patēriņu un ietekmi uz vidi, kā arī efektīvāk apkarojot nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju; atgādina, ka resursu biotopu kartēšana un klasifikācija ir svarīga, lai izveidotu dzīvotspējīgu, ilgtspējīgu un labi pārvaldītu zvejniecības nozari; uzsver, ka tiem zinātniskajiem datiem par zveju, kurus izmanto politisku lēmumu pieņemšanā, pilnībā ir jābūt pieejamiem sabiedrībai;

42. aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, kas saistībā ar jauno KZP nodrošinātu spēcīgāku zivsaimniecības attīstības grupu ietekmi, šajā nolūkā piešķirot šīm grupām vairāk līdzekļu, lai tās varētu labāk veikt savus pienākumus un sekmēt šādu pārrobežu sadarbību;

43. atbalsta nostāju, ka ir jāapzina un jāpopularizē kultūras un dabas objekti; uzsver aizliegtu zonu nozīmi nolūkā saglabāt neskartās teritorijas un ļaut atjaunoties pārmērīgi ekspluatētiem jūras gultnes apgabaliem, līdz ar to veicinot mūsu jūru ilgtspējību nākotnē;

44. uzskata — lai Eiropas akvakultūras attīstība būtu ilgtspējīga, vairāk ir jāatbalsta zinātniskā pētniecība un tehnoloģiju izstrāde saistībā ar jaunu sugu, jo īpaši autohtonu sugu, selekciju, nodrošinot ilgtspējīgu barības sagādi, novēršot izšķērdēšanu, samazinot ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ierobežojot ķīmisko vielu un medikamentu izmantošanas ietekmi, kā arī ir jāatbalsta jaunu vai būtiski uzlabotu produktu izstrāde, lai dažādotu pārtikas ražošanu un piegādi un uzlabotu tās kvalitāti, vienlaikus panākot lielāku vides drošību; norāda, ka precīzām zināšanām par batimetriskiem mērījumiem un jūras gultnes sastāvu ir būtiska nozīme, izraugoties piemērotākās vietas vietējās akvakultūras nozares paplašināšanai, nosakot to kapacitāti un prognozējot piesārņojumu, ko rada akvakultūras darbības;

45. atbalsta vides un plašāku ilgtspējas kritēriju iekļaušanu ražošanas standartos un marķēšanā, lai atalgotu atbildīgos ražotājus un līdz ar nozares paplašināšanos ļautu patērētājiem izdarīt labāk informētu izvēli; prasa ieviest pienācīgu akvakultūras regulējumu un pasākumus, ar kuriem mazināt ūdens kvalitātes pārmaiņas; prasa atbalstīt pāreju no tradicionālajām akvakultūras audzēšanas metodēm uz organisko akvakultūru;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

46. uzskata, ka energopatēriņa apsvērumu un tehniski vienkāršās pārejas uz sašķidrinātu naftas gāzi (*LPG*) dēļ tirdzniecības un upju kuģiem ir aizvien stratēģiskāka loma preču pārvadāšanā, salīdzinot ar citiem preču pārvadāšanas veidiem; atbalsta resursu novirzīšanu inovācijas atbalstam šajā nozarē, lai uzlabotu energoefektivitāti, dažādotu primārās enerģijas avotus un samazinātu piesārņojošo vielu emisijas;

47. vēlreiz uzsver, ka nekavējoties ir jāveic pasākumi saistībā ar jūras transporta efektivitātes uzlabošanu un nozares dekarbonizācijas paātrināšanu un ka šajā nozarē ir jāveicina sašķidrinātas dabasgāzes (*LNG*) kā tīrākas pārejas perioda degvielas izmantošana;

48. uzsver kuģu būves un remonta darbību stratēģisko nozīmi un šo darbību savstarpējo saistību ar citām nozarēm, tostarp tērauda nozari, tirdzniecības kuģu pārvadājumiem, zvejniecību un kruīzu tūrismu; uzskata, ka apņemšanās īstenot tehnoloģisku inovāciju un augsta līmeņa specializāciju, kas varētu palielināt pievienoto vērtību, sekmētu tādas vides radīšanu, kurā ir mazāka starptautiskā konkurence, cerot apturēt pašreizējo nozares lejupslīdi; uzskata, ka īpašs atbalsts ir jāsniedz tam, lai atdzīvīnātu un modernizētu Eiropas kuģu būves un specializētās tērauda nozares to dažādajos veidos;

49. aicina Komisiju pilnībā pārskatīt Eiropas kuģu būves nozares politiku un stingri iestājas par īpašu atbalstu nolūkā atsākt un modernizēt kuģu būvi Eiropā;

50. uzskata, ka lielāka uzmanība ir jāvelta jūras nozīmei tūrisma jomā un tā ilgtspējai; norāda, ka Eiropas jūras un piekrastes tūrisma jomā ir vērojama konkurence ar trešām valstīm; norāda, ka ES ir jāizmanto savas kultūras bagātības, lai piedāvātu ilgtspējīgus un kvalitatīvus jūras un piekrastes tūrisma pakalpojumus; uzskata, ka kultūras mantojumam un jūras un piekrastes tūrismam var būt izšķirīga nozīme lielākā patērētāju un uzņēmēju piesaistīšanā, dažādojot tūrisma piedāvājumu; uzsver kultūras mantojuma un jūras un piekrastes tūrisma pozitīvo ieguldījumu virzībā uz Eiropas mērķu sasniegšanu ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes un nodarbinātības jomā; aicina palielināt atbalstu MVU, kuri veido lielāko daļu no ūdenstūrisma nozares, nodrošinot, ka tagadējās un jaunās darbvietas ir ilgtspējīgas, kvalitatīvas un nodrošina nodarbinātību visa gada garumā;

51. uzsver, ka ir svarīgi sekmēt sociāli, ekonomiski un vides ziņā ilgtspējīgus tūrisma veidus, kuri var radīt būtisku pievienoto vērtību jūras reģioniem;

52. uzskata, ka ir ļoti būtiski piešķirt zemūdens kultūras mantojumam pienācīgu vietu jūras nozaru ekonomikā, jo īpaši tādēļ, ka zemūdens kultūras mantojums var sniegt informāciju mūsdienu sabiedrībai par jūru izmantošanu pagātnē, cilvēka reakciju uz klimata pārmaiņām un jūras līmeņa paaugstināšanos, kā arī tādēļ, ka zemūdens kultūras mantojums ir tūrisma avots;

53. uzsver — lai gan ES vēl joprojām ir viena no pasaulē vadošajām dalībniecēm jūras nozaru ekonomikā, starptautiskā konkurence šajā sarežģītajā nozarē ir ļoti asa un tikai līdzvērtīgi konkurences apstākļi visā pasaulē var tajā arī turpmāk nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi un darbvietu radīšanu Eiropā;

54. uzskata, ka pētījumi par piekrastes sistēmu degradāciju (piesārņojumu un bioloģiskās daudzveidības mazināšanos), ekosistēmas izturētspēju un atjaunošanu, piekrastes eroziju, tās cēloņu novēršanu un jūras aizsargbūvēm nolūkā saglabāt piekrasti (ietverot dabiskus risinājumus, tādus kā zaļā infrastruktūra) ir svarīgi jūras nozaru ekonomikas elementi, kam ir aizvien lielāka nozīme klimata pārmaiņu kontekstā; prasa sniegt lielāku ES atbalstu šīm jomām un piemērot elastīgāku pieeju reģioniem, kuros ir atšķirīgas piekrastes līnijas īpatnības un piekrastes erozijas dēļ atkārtoti notiek dabas katastrofas;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

55. norāda, ka jūrām un okeāniem piemīt liels enerģētikas potenciāls tādā ziņā, ka pastāv iespēja izmantot vietējos resursus, dažādot enerģijas avotus un veicināt klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu; uzsver, ka atjaunojamie jūras energoresursi ir nākotnes rūpniecības nozare, un šajā ziņā norāda, ka ir svarīgi attīstīt inovatīvus tīros energoresursus un jūras energoresursus, tādus kā plūdmaiņu enerģiju, viļņu enerģiju un osmozes enerģiju, kā minēts Komisijas 2014. gada 20. janvāra paziņojumā par jūras enerģiju; norāda, ka liela nozīme ir atkrastes energotīklu izveidei starp dalībvalstīm; uzsver, ka ir jāņem vērā un jāpadziļina pētījumi par oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) potenciālu;

56. uzsver, ka jūras un okeānu energoresursu izpētē un izmantošanā ir jāņem vērā ar tehnoloģiju pārnesei saistītās prasības, jo īpaši attiecībā uz prasmiņu un augsti kvalificētu darbinieku apmācību, kā arī nolūkā ievērot stingrākus vides ilgtspējas kritērijus; vērš uzmanību uz iespējamo daudzveidīgo ietekmi, ko šīs darbības varētu atstāt uz nodarbinātību un saistītajām gan augšupējām, gan lejupējām darbībām;

57. uzsver nozīmi, kāda ir jaunajām tehnoloģijām, piemēram, jūras ekosistēmu degradācijas novēršanā vai oglekļa dioksīda emisiju uztveršanā un uzglabāšanā; aicina Komisiju padziļināti analizēt to, kā ekonomiski dzīvotspējīgā veidā var izmantot tehnoloģiju un tās papildinošo infrastruktūru CO₂ drošai un rentablai pārvadei;

58. norāda, ka elektroenerģijas ražošanas iekārtu optimālais izvietojums, lai tās varētu izmantot jūras enerģiju, tādu kā vēja, viļņu vai saules, okeānu straumes, osmotisko enerģiju un siltumenerģijas pārveidi, var būt atkarīgs no vairākiem faktoriem, tostarp ūdens dziļuma, jūras gultnes apstākļiem, okeanogrāfiskajām īpatnībām un attāluma no krasta; tādēļ uzskata, ka to datu saskaņošana, kuri iegūti no dažādām dalībvalstu programmām un attiecas uz dziļuma mērījumiem, jūras gultnes īpatnībām vai okeāna vertikālo profilu, var palīdzēt vietas izvēlē un licencēšanas politikā nolūkā attīstīt atjaunojamus energoresursus; uzsver arī to, ka ir jāturpina jūras enerģijas risinājumu pētījumi, lai varētu izstrādāt cenu ziņā pieņemamus, rentablus un resursefektīvus energotehnoloģiju risinājumus;

59. uzskata, ka kontinentālā šelfa minerālresursu izpētē un ieguvē ir nepieciešama pastāvīga dalībvalstu klātbūtne, jo īpaši attiecībā uz informāciju, izrakteņu ieguvei nepieejamo apgabalu apzināšanu, ietekmes uz vidi novērtēšanu, risku analīzi un mazināšanu un suverenitātes nodrošināšanu; aicina Komisiju ierosināt un atjaunināt papildināmu sarakstu, kurā ietvertas jūrniecības darbības (piemēram, enerģijas ražošana atkrastē, izrakteņu ieguve dziļjūrā, smilšu un grants ieguve jūrā u. c.), attiecībā uz kurām ir jāveic iepriekšējs ietekmes uz vidi un sociālekonomiskās ietekmes novērtējums; prasa pievērst uzmanību minerālresursu otrreizējai izmantošanai un pārstrādei, kas būtu alternatīva izrakteņu ieguvei dziļjūrā, un ņemt vērā šo darbību sniegtās iespējas zinātnes atziņu nostiprināšanas un attīstīšanas un tehnoloģiju pārnesei jomā;

60. atbalsta koordinētu un stabilu ES līdzdalību Starptautiskajā Jūras dziļu pārvaldē, lai nodrošinātu efektīvu un piesardzīgu vides tiesisko regulējumu, kas mazinātu izrakteņu ieguves jūras gultnē izpēti un izmantošanas nelabvēlīgo ietekmi, tostarp īpaši aizsargājamās teritorijās, kā arī izrakteņu ieguves jūras gultnē un bioloģiskās izpēti sociālo ietekmi uz vietējām kopienām, un lai nodrošinātu pilnīgu informācijas pārredzamību;

61. uzskata, ka ar jūrām un okeāniem saistītās biotehnoloģijas ir ļoti daudzveidīga nozare, kurai kopumā ir milzīgas iespējas tādās jomās kā jaunu zināšanu ieguve un piemērošana un jaunu lielas pievienotās vērtības procesu un produktu izstrāde (jauni materiāli, pārtikas produkti, zāļu komponenti u. c.); vērš uzmanību uz izglītības un apmācības vajadzībām šajā nozarē, kas dalībvalstīm izvirza prasību uzņemties lielu atbildību sadarbībā ar privāto sektoru, turklāt šajā jomā ir svarīgi nodrošināt starptautisko sadarbību;

62. uzsver sociālā dialoga nozīmi un uzskata, ka tajā ir jābūt pārstāvētiem visiem jūras nozaru ekonomikā iesaistītajiem sociālajiem partneriem; uzsver, cik būtiski ir apspriest jūras nozaru ekonomikas vispārējo attīstību ar ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību un reģionālajām un vietējām iestādēm;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

63. īpaši atbalsta Komisijas paziņojumā ietvertu iniciatīvu veicināt prasmju apvienību un zināšanu inovāciju centru jūras nozaru ekonomikā;
64. uzskata, ka ir jāievieš kuģošanas drošības tiesību aktu kopums *Erika IV*, lai turpmāk nepieļautu lielas jūras katastrofas; uzskata, ka šajā tiesību aktu kopumā ir jāapzina ekoloģiskais kaitējums jūrām, uz kurām attiecas Eiropas tiesību akti;
65. uzsver, ka ir jāpalielina pilsoniskās sabiedrības izpratne par jūras kā ekonomiska, kultūras un sociāla resursa nozīmi un par pētniecības un dialoga lomu nolūkā panākt integrētu ilgtspēju starp ieinteresētajām aprindām un iedzīvotājiem;
66. pauž viedokli, ka jūras un piekrastes līnijas ir vērtīgs resurss, kas ir jāuzskata par vienu no ES rūpnieciskās renesanses politikas pilāriem; norāda, ka ir jāveic pasākumi, ar kuriem dot jaunu stimulu jūras nozaru ekonomikas attīstībai, vienlaikus atbalstot Eiropas ekonomikas vienotību un ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši reģionos, kuros šis potenciāls globalizācijas procesu ietekmē ir ticis ierobežots;
67. uzskata, ka šīs nozares strauju un ilgtspējīgu attīstību var veicināt ar informācijas un paraugprakses apmaiņu;
- o
- o o
68. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.
-